

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 32, št. 10
OKTOBER 2012

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ MATJAŽ SE PREDSTAVI
- ⇒ ODMEVI S PREDAVANJA
- ⇒ DAN SLUŽENJA
- ⇒ OBVESTILA

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

ZLATA JESEN PRIHAJA

Najlepši jesenski mesec je oktober, deseti mesec ali vinotok. Po prijazni trgatvi, ko se z veseljem zbirajo sorodniki in prijatelji, začne vino zoreti. Vsaka dobra stvar ima svoj čas. Tudi vino se čisti in zori. Koliko lepih pesmi je zapisanih o vinogradu, trti, vinu, prijateljih in še in še. Slomšek je zapisal: »Po pameti ga pijmo, da pamet ne izgubimo«. V tem preprostem in razumljivem stavku je prava modrost, ki velja za vse primere.

Pred nami je mesec oktober, ko se je šola prelila v resno delo in vzgojo, pa tudi

verouk je že stekel. V veliko veselje mi je, da je v naši župniji tudi dovolj katehetov, ki zavzeto uvajajo šolarje v skrivnosti krščanstva in verske vzgoje. Želimo biti staršem v pomoč, pri težkem in pomembnem delu pa oblikovati mlada srca. Kolikor bolj bomo povezani z Marijo, toliko boljša bo vzgoja tudi na priprošnja Rožnovenske Matere Božje. Zato naj bo tukaj primerno povabilo, da bi se v naših družinah molilo in da bi radi hodili tudi k rožnovenski pobožnosti. *Kraljica venca rožnega, naj celi svet ti hvalo da, je člo-*

vek star že ali mlad, naj rožni venec moli rad.

7. oktober je praznik Rožnovenske Matere Božje, ki je v naši župniji še posebej znamenovano z obletnico krsta. Starši, pripeljite male k Jezusu, da jih bo blagoslovil, vam pa pokazal hvaležnost, ker si prizadevate tudi za duhovno in versko vzgojo svojih otrok. Vaši otroci so krščeni v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha, zato je prav, da imate v svojem stanovanju ali spalnici blagoslovljeno vodo v kropilniku, da se lahko vsak dan pokrižate in obnovite krstne obljube. Blagoslovljeno vodo dobite pod korom za stopni-

cam in naj bo pri roki v vsaki hudi uri v naravi ali med vami, ko treska in grmi, pa si ne znamo pomagati. Če boste to uporabili, boste spoznali, da je uporaba blagoslovljene vode preprost klic na pomoč k Sv. Trojici.

Druga taka nedelja v mesecu oktobru je misijonska nedelja, ko še posebej goreče molimo za razširjanje krščanske vere. Naša župnija je dala kar tri misijonarke, ki so šle v svet, da bi tam označile Kristusovo blagovest. Ena je v Egiptu, ena v Mehiki in ena na Slonokoščeni obali. Bodimo ta dan z njimi še posebej povezani, zato bo na misijonsko

nedeljo nabirka, katero kongregacija za misijone razdeli med misijonarje in misijonarke.

Na to nedeljo bo v župniji praznovanje obletnice porok, da se zakonci Bogu zahvalite za zvestobo in vztrajnost v zakonu. Prav v času v katerem je danes družina tako surovo napadena, pričujete, da je zakonska zveza sklenjena v Bogu in pred Bogom velika pomoč, ki daje smisel darovanjski ljubezni. Naj bo mesec oktober mesec sonca, petja, veselja in vriskanja, ker je Bog z nami.

*Župnik Janez
Kompare*

BOGOLJUB MATJAŽ SE PREDSTAVI

Hvaljen Jezus in Marija, naj milost Božja biva v srcih vseh vas.

Obdarjen sem bil z imenom Matjaž, s katerim sta me poklicala mati in oče in pomeni Božji dar ali Božji človek. To naj bi bila moja

življenjska pot. Na koncu študija ekonomije me je obiskal Gospod na nov način. Ko sem Ga prepoznal nisem bil začuden, da je Bog, ne. Nisem bil začuden, da je moj Odrešenik in da me je prenovil z

odpuščanjem greha in z darom Svetega Duha, ne. Samo zaradi nečesa sem bil pretresen. Da Gospoda Jezusa poznam od nekdaj. Vsak trenutek, ki sem ga v življenju preživel v ljubezni, sem bil v Bogu.

Foto: Marjan Verč

Ko sem z očetom odkrival skrivnostne poti visokogorja in ko sem poslušal pravljice, ki mi jih je brala mami, ko sva se z bratom skupaj igrala. Saj Bog je ljubezen in kdor prebiva v ljubezni prebiva v Bogu in je Bog v njem. Amen.

Zadnje leto sem preživel v judovski

vasici Ein Kerem, kar dobesedno pomeni Studenec obilja in je locirana v zahodnem delu Jeruzalema. Brez dvoma je Gospod to storil in čudovito je v naših očeh. Resnično, ko sem že podvomil, da Bog ne usliši mojih prošelj, jih usliši vedno ob pravem času. In takrat daruje velik mir in srečo, ki ju svet ne more dati.

Župnija Logatec? Da bi le vedno živeli v slogi in pestrosti karizem, kakor danes. To naj bo danes moja molitev za vas, da bi vsak trenutek živeli v polnosti milosti Svetega Duha.

Draga sestra in brat, danes ko to bereš, sem verjetno še tu s teboj, a glej, skrita so pota Gospodova, ki mi odpira nova vrata in me vabi: Hodi za menoj in bodi svet! Tukaj sem ...

Pridi in poglej: bogorodicedjevo.blogspot.com

Matjaž

POČITNIŠKO SREČANJE IN OPOMIN

Prilika je nanasla, da sem lahko pozorno prisluhnil pogovoru mladih, ki so podoživljali in še sveže pripovedovali občuteno srečanje s kratkega počitnikovanja nekje na Jadranu.

Že sama spontana organiziranost današnjih mladih, ki se brez pregovarjanj le s »kliki« in med srečanji pri računalniških »igricach«! dogovarjajo za srečanje s prijatelji nekje na morju je nam starejšim težko razumljivo početje.

Do včeraj neznanci in ne da bi kdo koga preje poznal se sreča mednarodna družčina, ki jih združuje le »računalniška igrica«. Spoznajo se šele na morju na dogovorjenem mestu in kraju.

Pogovor steče in beseda da besedo, tudi o različnih vsebinah kot so nazorska prepričanja, verska vprašanja in druga. In ni res, da se mla-

di danes ne znajo ali celo nočejo pogovarjati o stvareh, ki jih po prejemu svetih zakramentov odrivajo. Presenetljivo je javno izražanje verskega prepričanja v tuji deželi in da tega glasneje izražajo tudi mladi.

Družčina kakih deset deklet in fantov je bila pestro mednarodno obarvana. Najtrdneje so svoja mnenja zastopali mladi, v Londonu rojeni muslimani pakistanskega rodu, manj zavzet je bil tudi musliman korejskega porekla, ki živi na Nizozemskem. Manj prepričljivi so bili sogovorniki evropskih in še posebno mladi iz naših logov.

Od kod izvira trdnost verskega prepričanja še posebno daleč od doma zraslih mladih muslimanov je vprašanje, ki me spremlja tudi sicer ob vse večji mlačnosti mladih in tudi starejših. Izražanje vernosti in zahvala svojemu Bogu za vse, teh mladih muslimanov, me

spominja na vero naših očetov in mater iz pred petdeset in več let.

Ti mladi muslimani so ohranili v družini drugih mladih svojo molitev javno. Tudi moji mladi znanci se so spomnili na molitev starejših, sami pa te poti hvaležnosti Bogu že dolgo več ne poznajo. Tudi moji znanci so se spomnili svoje mladosti in vere svojih staršev jutranje in večerne molitve ali prekrižanja pred vsakim začetnim delom.

Izročanje svojemu Bogu pred vsakim začetim delom in večkrat na dan teh muslimanskih znancev pa me spominja na čase, ki se hitro spreminjajo. Bogu so se naši starši še izročili ob jutranjem, večernem zvonjenju in ob vsakem začetem ter končanem delu.

Spomin mi seže na pokojnega očeta, ki je z »gajžlo« naredil križ pred vpreženo

živino pred vsako vožnjo. Prijeten mi ostaja tudi spomin na delo, ki se je zavleklo v večer in je oče ob večerni »Ave Mariji« za kratek čas postal, se odkril, pokrižal in vsi smo z njim molili kratko »Angelovo čaščenje«.

Vse to je danes lep spomin in vsaj zame opomin, da smo se vse prehitro, mor da tudi zaradi načina dela, odtujili ali se vsaj pozabljam o večkrat Bogu zahvaliti za prejete dobrine dneva, kar muslimani še vestno počno.

Kje so vzroki za našo odtujenost Bogu in kje so vzroki za naš »nov« način življenja brez tradicionalne, ne samo nedeljske povezanosti z Bogom, je vprašanje na katerega še ne najdem pravega odgovora.

Pavel Mihevc

ODZIVI NA PREDAVANJE PATRA GRŽANA

V sredo, 19. septembra je v Jožefovi dvorani potekalo že 5. predavanje v okviru Nikolajevih srečanj, ki jih prirejamo v naši župniji. S čistimi zvoki svoje kitare je piko na i dal Nejc Pustovrh, ki je zaigral na začetku in koncu srečanja. O brezmejni ljubezni z mejami nas je na čudovit način »žlahntnil« pater dr. Karel Gržan, ki je poudaril, da je najboljša vzgoja tista, ki je prisotna že v sami naravi. Pri tem ni potrebno prav nič komplicirati in/ali pametovati, ampak le »spomniti« se tistih modrosti, ki smo jih zaradi sodobnega načina (ne)življenja spotoma pozabili.

Foto: Marjan Verč

Brezmejna ljubezen z mejami? Uh, tale bo pa težka. Sliši se lepo, kako v praksi? Ko pa je moj otrok tako zelo obremenjen s šolo, glasbeno šolo, treningi, pa tečaj tujega jezika, če je slučajno še čas, gre še k verouku, pa toliko domače naloge imajo in brati mora-

jo tudi, ko pa učiteljica teži še z bralno značko. Kje pa naj potem otrok najde čas še za pospravljanje? Še svoje sobe ne more pospraviti, ker je pretrujen od tekanja iz ene dejavnosti na drugo. Pa saj bo še čas za delo, ko bo šel v službo in ko bo imel svojo družino, bo moral tako vse delati. In tako se vrtimo v krogu, ko smo starši sužnji otrok, otroci delajo, kar njim ustreza in gladko preslišijo tisto, kar bi bilo za njih dobro, da naredijo. Saj jih starši vedno podpremo, krivi so pa tako vedno drugi.

Potem pa pride pater dr. Karel Gržan in reče, da je dobra vzgoja vedno mineštra močne brezpogojne ljubezni in močne avtoritete. Obe morata biti v pravem razmerju

in noben okus ne sme prevladati nad drugim. Kako pa naj bi to izgledalo v praksi? Vedno je potrebno izhajati iz pozitivnega, otroka potrditi v tem, kar zmora in najti razloge, zakaj je lepo živeti. V vsakem od nas se prepletajo naše močne in naše šibke strani. Bistveno je, da smo potrjeni v svoji odličnosti in sprejeti v svoji nemoči. Prav tako je pomembno, da znamo vedno videti razlog, zakaj nam je lepo, pa čeprav je to „samo“ postelja, kjer lahko spim, odeja, da mi je toplo,... Potrebno je trenirati voljo, vztrajnost, pohvaliti vloženi napor in ne rezultat, otrok se naj nauči čakati, razumeti, da ni vedno on na vrsti in da ne more dobiti vsega. Ob tem je dobro poudariti, da nas otrok ne bo spoštoval,

če se bomo „žrtvovali“ v njegovo dobro in se postavili v vlogo dekle oz.hlapca. V družini ima otrok točno toliko pravic kot ostali člani družine, nič več in nič manj, prav tako ima tudi toliko dolžnosti.

Brezmejna ljubezen je v tem, da otroka usposobiš, da dela to, kar zmore, da ga utrdiš v realnosti, s katero se sooča. Avtoriteta je prizemljitev v tej realnosti. Današnja miselnost, da mora otrok imeti vse, kar ponujajo reklame in vzbujajo staršem slabo vest, vse to vodi v pregorelost in nesmisel. Vsi moramo vsak dan znova slišati, da smo vredni in dragoceni, biti potrjeni tam, kjer smo močni, dobri in sprejeti tam, kjer smo nemočni. Samo, če bomo sami potrjeni, bomo lahko drugega potrjevali. Ko se sami ne zmoremo sprejeti ali sprejeti sočloveka, se obrnimo na Boga. On ne dvomi, ampak nas neizmerno ljubi in nam zaupa. V povezanosti z Bogom doživljaš krepitev očeta in tolažbo mame.

Nataša

Dr. Gržan je v uvodu postavil, da nič takega, kar že ne bi vedeli, ne bo povedal. No, nam je kar polaskal, malo je pa tudi res. Vrednost predavanja na vzgojno temo vidim v tem, da preko njega preverim svoj kurz in soočim misel ter pričanje o tem in onem vzgojnem s predavateljevo. Sem zadovoljen, da so se mi stvari v grobem pokrile, nekaj odprtih, bolj obrobni pa mi je v izziv in zadovoljstvo. To pomeni, da imam tudi svojo, drugačno izkušnjo in mnenje iz katerega morem po svoje tolmačiti in razumeti vzročnosti

nekaterih medsebojnih odnosov. A kot sem rekel, to ni predmetno, saj gre za preigravanje na isti liniji. Na koncu se vse zavrti okoli ljubezni - ampak ne brezmejni, pač pa tisti, ki ob postavljanju potrebnih mej trpi, se v določenem trenutku daruje in zato tudi prizadene - da bi rešila. To točko preloma pa je težko prepoznati in tu nisem najbolj spreten. A večer, kot je bil ta, nam je ponudil nekatera nova izhodišča in vidike njenega prepoznavanja. Da bi lažje zmogli tisto kar je pravzaprav zelo težko - prav ljubiti.

Foto: Marjan Verč

Jan

Foto: Marjan Verč

Koliko razlogov imam, da mi je lepo živeti! Koliko teh razlogov pa zares prepoznam in ozaveščam? Pa manjka mi še to, urediti moram še ono, doseči še tretje... šele potem bom končno imel tri razloge za svoje zadovoljstvo! Pa bom tudi zares srečen? Tudi če ciljev, ki si jih sam zadam, ne bom

dosegel? Bom sprejet od svoje žene, otrok, prijateljev, domačih tudi v svoji krhkosti in šibkosti? Veliko je pregorelih ljudi, ki so tako zelo senzibilni, a hkrati popolnoma neodporni na življenje. Saj se vsi zavedamo, da vsakdo, ki preživi »N let« v inkubatorju, potem pa je dan na mraz - zmrzne! Fina koža se

takoj rani in kaj kmalu nastopijo frustracije. Človek, ki je frustriran, pa postane lahek plen manipulacij. Zato je dobro, da drug drugega, predvsem pa naše otroke, kultiviramo in jih tako kot pri trti, požlahtnimo v samozavestne in samostojne ljudi. Vsak starš bi rad imel srečnega otroka! Ampak srečo doseči zahteva trud in napor. Pediatri znajo povedati, da mora novorojenček desetkrat povleči, da dobi tisočinko litra maminega mleka. Popolnoma naravno je, da se napreza, če se želi nasititi. V naravi sta trud in vztrajnost že prisotna, kaj bi izumljali novega? Priznajmo si svoje krhkosti, ne idealizirajmo svojih otrok in drugih okoli sebe. Najbolj smo ranljivi ravno takrat, ko ljubimo, saj takrat potrebujemo tudi spoštljivost, pravičnost in razumevanje. Zato si podeljujmo objeme in potrditve, saj le potrjen posameznik bo lahko potrjeval druge. In bo tako zagotovo najboljši oče in najboljša mama!

Bojan.

IZ KATEHETOVE BELEŽNICE

(Sprejela sem torej nov izziv in tako se je začelo moje prvo katehetsko delo)

Ko razmišljam o svoji vlogi kateheta v župniji Dolnji Logatec, ne morem mimo svojega prvega srečanja z idejo, da postanem katehistinja. Ta ideja namreč ni zrasla na mojem zelniku.

Nekega dne sreča g. župnik Janez mojega moža in ga diplomatsko vpraša, če bi dovolil, da bi njegova žena (jaz!) poučevala verouk, ker odhaja tedanja katehistinja 2. razreda v misijon. Mož seveda ni imel nič proti in mi je doma tudi omenil župnikovo vprašanje. Čez nekaj dni me je g. župnik osebno vprašal, če bi lahko imela verouk z drugošolci. Iskala sem kakšen pameten izgovor, ker o tem prej nikoli nisem razmišljala, ker nimam časa, ker prihajam pozno iz službe, ker nimam katehetske šole... Pa me je ustavil rekoč: »Če imaš tri otroke, imaš narejeno tudi katehetsko šolo!«

Sprejela sem torej

ta nov izziv in tako se je začelo moje prvo katehetsko delo z drugošolci, med katerimi je bila tudi moja hčerka. Nekaj časa sem rabila, da sem se navadila, da je delo z drugošolci pri verouku zelo drugačno kot delo s petošolci v šoli, v službi. Drugače je tudi motivirati male zvedave otroke kot že kar prehitro velike mladenke in mladeniče v 5. razredu.

Največja razlika pa je v tem, da se pri verouku pogovarjamo o Bogu, Jezusu in Mariji, o svetnikih in cerkvenih praznikih, da lahko molimo, da imamo čas za pogovor, igro in ples, za barvanje in risanje, za smeh in resne pogovore... Zelo hitro sem ugotovila, da je v šoli in pri verouku izredno pomembno tudi petje! Kolikokrat nam je zmanjkalo časa, ker bi radi naredili še kaj več, zapeli še kakšno pesem, pa so naš že čakali starši pred veroučno učilnico. Lepo je bilo s temi mojimi dru-

gošolci, res lepo.

Ko smo uspešno zaključili veroučno leto in se s spričevali v rokah poslovili, sem mislila, da je moja vloga katehistinje končana, saj mi je bilo rečeno, da bom nadomeščala le do konca veroučnega leta. Pa ni bilo tako.

Naslednje veroučno leto so mi bili zaupani prvošolci, ponedeljkova skupina malih, radovednih, živahnih sončkov, ki so me spomnili na prva leta mojega učiteljevanja, ko sem prvošolčke učila v šoli. Ampak ti so bili od tistih pred leti eno leto mlajši, tem je devetletna osnovna šola ukradla eno leto brezskrbnega otroštva, ki bi ga lahko še uživali v vrtcu ali v varstvu pri babici...

Nekateri trdijo, da je sedanji prvi razred podoben prejšnji mali šoli, da je to 'mehak' korak v kasnejše osnovnošolsko delo, da je prvi razred pravzaprav podoben vrtcu... Kje

pa! Še kako resen je prvi razred, še kako težke naloge dobijo otroci v šoli, vedno manj je tudi časa za igro in konec koncev – otroci so v tem 'mehkem' preходу tudi ocenjeni! Da, opisno se jih ocenjuje. In taki mali sončki so mi bili zaupani lani.

Nekaj tednov sem rabila, da sem brez napak poklicala vsakega po imenu, še malo dlje, da sem se za vsakega spomnila, koliko bratcev in sestic ima, s kom živi tudi babica in komu je Bog dedka že vzel v nebesa, kdo bo kmalu dobil sestrico ali bratca, kdo je ravno včeraj dobil novo škafko lego kock in kdo je bil pri maši že v soboto, kdo pa v nedeljo ni mogel k maši, ker je zbolel. Koliko resnih zgodb smo si povedali, koliko svetopisemskih zgodb smo slišali, koliko krasnih molitev zmolili, koliko novih pesmi zapeli... To ve samo Bog! In kako lepo je bilo tudi takrat, ko sem prišla v šolo po svoje otroke in so me obkrožili moji veroučenci in mi zaupali, kaj

se jim je zgodilo med poukom in kdo je dobil štampiljko, ker je naredil nalogo brez napak! Kako prijeten občutek: Hvala, Bog, za te zaupane mi otroke! Tako je minilo moje drugo veroučno leto.

Sedaj smo spet na začetku, spet v ponedeljkovi skupini, spet v 1. razredu verouka. Pri vpisu otrok in na prvem srečanju s starši žal nisem mogla biti zaradi smrti v družini, a prvo srečanje z moji novimi veroučenci je minilo izredno prijetno! Spet so tu male, radovedne, živahne glavice, polne vprašanj in idej, polne energije, polne pričakovanj... Bom znala tudi to skupino navduševati za Boga, za Jezusa, bomo tudi s temi sončki tako navdušeno molili in peli, bomo uspeli tudi kdaj skupaj k sveti maši ali obiskati bolnike v domu Marije in Marte, kjer so takih malih obiskovalcev tako zelo veseli?

Prepričana sem, da bomo z Božjo pomočjo premagali prve strahove in zadrego, da

bomo pri verouku predelali snov, ki je predvidena, da bomo lepo sodelovali s starši in da nas bo obiskal tudi g. župnik, da bomo tudi letos pridni pri verouku, doma in v šoli, da nas bo obiskal tudi sv. Miklavž, da bomo skupaj spremljali Marijo in Jožefa v Betlehem, kjer se bo tudi za nas rodil Jezus, da bomo skupaj govorili o Vstalem Kristusu in Veliki noči in da bomo poleti z veseljem v roke prejeli svoja prva veroučna spričevala.

Ob koncu tega razmišljanja pa ne morem mimo srečanj, ki mi kot katehetu veliko pomenijo. To so redna mesečna srečanja vseh katehetov z gospodom župnikom, kjer se pogovorimo o delu pri verouku, kjer nas g. župnik prav razvaja s svojimi duhovnimi nagovori, kjer svoje strahove in izkušnje delim s kateheti, ki so v tem delu že dolgo. Hvala Vam, g. župnik in hvala Vam, kateheti, ker ste me tako lepo sprejeli v krog župnijskih sodelavcev.

Vida TROŠT VIDIC

DAN SLUŽENJA

Kako leto hitro prinese na okrog razno razne dogodke. Tako je že minilo leto da smo 16. septembra zopet organizirali dan služenja.

Starim znancem smo dali priliko da so se zopet srečali poklepetali in si izmenjali svoje težave.

Pričeli smo ob 15h s sveto mašo, ki jo je vodil g. Kompare. Gopod Matjaž je ob spremljavi kitare zapel psalm, mašo smo pripravili sodelavci Karitasa in starejši.

Po sv. maši smo se iz cerkve preselili v Jožefovo dvorano, kjer smo nadaljevali z družabnim srečanjem in zakusko. Mnogi, ki so se udeležili tega srečanja, so bili navdušeni da so lahko spoznali novega kaplana g Rafaela.

Bogu smo hvaležni za lep dan za vse, ki smo se udeležili in, ki smo drug drugemu pomagali, župniku Janezu za sv mašo, za razvedrilo s harmoniko in za dvorano, kamor se lahko preselimo kadar imamo praznovanja, hvala tudi diakonu in kaplanu ki sta tudi prisostvovala pri maši.

Drugo leto pa nasvidenje v še večjem številu.

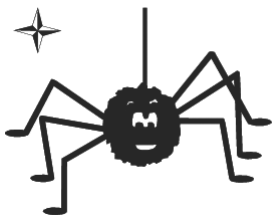
Marija Klančar

Foto: Marjan Verč

JAKEC SE PREDSTAVI

Logaški skavti bomo v mesecu oktobru, tako rekoč že kar tradicionalno, priredili dnevno-nočni orientacijski izziv, znan po imenu JAKEC, ki letos praznuje 15. letnico svojega obstoja.

Logatec s svojo okolico bo 20. in 21. oktobra 2012 zopet postal prizorišče največjega skavtskega dogodka, ki združuje in povezuje v prijateljstvu, pustolovščini in skavtskemu duhu mlade in malo manj mlade skavte iz celotne Slovenije. Jakec je dnevno-nočni orientacijski izziv, ki ni samo koncert ali druženje, niti ni samo predavanje ali izobraževanje tudi ne samo igra ali zabava, ampak v svojem programu združuje vse omenjeno in še več. S svojimi začetki sega v leto 1997, v katerem se je peščica zagnanih skavtskih voditeljev lotilo organizacije skavtske orientacije s spremljevalnim programom, katere se

je udeležilo nekaj čez 30 skavtov. Z leti pa se je Jakec močno poredil in razširil, saj danes v svoje vrste privablja že kar okrog 750 udeležencev, vseh starosti.

Osrednje dogajanje dnevno-nočnega orientacijskega izziva je proga, na katero se udeleženci v ekipah po 5 članov odpravijo s kompasom, zemljevidom in veliko dobre volje. Tu je na preizkušnji njihovo znanje orientacije, fizična pripravljenost, vzdržljivost, spretnost, iznajdljivost,

motivacija in tudi ekipni duh. Njihov cilj je čim hitreje prehoditi pot in najti okrog 12 kontrolnih točk. Polovica kontrolnih točk je takoimenovanih živih točk, na katerih ekipe opravljajo različne izzive oz. naloge, njihova uspešnost pri izvajanju le-teh se seveda oceni in doprinese k uvrstitvi ekipe. Med tem pa se na prireditvenem prostoru odvija program za vse udeležence, ki še niso odšli na progo ali pa so se z nje že vrnili, ki zajema razne poučne, zabavne,

ustvarjalne delavnice, prostočasne in športne igre, razmišljanje ob duhovnih utrinkih duhovnega asistenta, petje, druženje udeležencev ter seveda zabavni večer. Po bolj ali manj uspešno prešpani noči se zaključí s slovesno skavtsko mašo in podelitvijo nagrad za najbolj uspešne ekipe.

Jakca torej že vsa ta leta organiziramo logaški skavti, ker pa je organizacija tega dogodka res zahtevna in obsežna, nam na pomoč priskočijo tudi zunanji prostovoljci, navadno skavti iz drugih krajev. Vse delo opravljamo prostovoljno, zato smo izredno veseli in hvaležni, da potrebam Jakca veli-

kodušno prisluhmeta Občina Logatec ter župnija Dolenji Logatec in nam pomagata po svojih zmožnostih, tako da lahko skupaj skavtom širom Slovenije, ponudimo kvaliteto preživet oktobrski vikend.

Zatorej, ko boste sredi oktobra po Logatcu opazili skupine razigranih mladih, ki se zvedavo potikajo po Logatcu in okoliških gozdovih, boste vedeli, da je tu JAKEC, ki letos poteka pod geslom 3X5, JAKEC SPET. Naj ob tem izkoristimo priložnost in vas vse vljudno povabimo na sveto mašo, ki jo bo v nedeljo 21.10.2012 ob 9. uri v športni dvorani daroval tudi malo logaški Robert Friškovec.

S 23. SEJE ŽPS

Na prvi seji ŽPS v novem pastoralnem letu smo razmišljali o letu vere. Papež Benedikt XVI. bo 11. oktobra 2012 razglasil leto vere, ki sovpada s 50. obletnico začetka II. vatikanskega koncila (1962). Namen tega leta je kristjane spodbuditi k odkrivanju lepote vere in njenega osrednjega pomena za življenje. Leto vere je povabilo k spreobrnjenju. Vsak je poklican, da svojo vero okrepi in poglobi.

Na seji je bila izrečena zahvala vsem, ki so sodelovali in pomagali pri pripravi in izpeljavi Farnega dne. Posebna zahvale gre kuharicam in kuharjem Doma Marije in Marte, ki so napekli vso pecivo in sladice.

Člani ŽPS smo se odzvali povabilu sodelavcev župnijske Karitas in bomo

sodelovali pri pripravi pogostitev na krstne nedelje po maši ob 10. uri. Prvo pogostitev so pripravile sodelavke Karitas na krstno nedeljo v avgustu in odziv je bil zelo dober. Na krste prihajajo družine iz drugih krajev in pogostitev je lepa priložnost za druženje.

7. oktobra 2012 bomo člani ŽPS pripravili praznovanje **obletnice krstov, 21. oktobra 2012** pa bo praznovanje **obletnice porok**. Jubilanti lepo vabljeni!

11. oktobra 2012 v naši župniji pripravljamo mini svetopisemski maraton, to je 24-urno branje Svetega pisma, ki bo potekalo v tridesetih župnijah po Sloveniji. Koordinatorica branja v naši župniji bo Špela Fortuna. Branje se bo začelo s preprostim uvodom ob 18. uri v cerkvi. Vabljeni!

Vabljeni na predavanje z naslovom

Misijonska izkušnja na Slonokoščeni obali

**v četrtek, 18. oktobra ob 19. uri
v dvorani svetega Jožefa**

Svoje izkušnje z bivanja v misijonu bodo predstavile **s. Rebeka Kenda, Nataša Brand** in **Helena Nagode**.

Osemnajst mladih je s s. Rebeko po končanih tednih duhovnosti v Ednu ob zgledu Afričanke, sv. Bakhite, odpotovalo na Slonokoščeno obalo. Obiskali so g. Paula Bajca v misijonu San Pedro, da bi začutili utrip Afrike in okusili drobec življenja misijonarjev. Gostje večera bodo spregovorile o svoji izkušnji bivanja v misijonu. Opisale bodo pot, predstavile tamkajšnje življenje, povedale, kaj vse so videle in kako so Afriko doživele.

Prisrčno vabljeni na »popotovanje« v Afriko. Povabite tudi znance in prijatelje!

Vstop prost, Bog pa vam povrne vaš prostovoljni dar, s katerim boste pomagali omogočiti obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.

O gostjah:

- * **S. Rebeka Kenda** vodi dom duhovnih vaj v Kanjem dolu.
- * **Nataša Brand** je dijakinja 3. letnika Gimnazije Poljane.
- * **Helena Nagode** je dijakinja 4. letnika Škofijske klasične gimnazije.

Ne boj se, samo veruj! (Mr 5,36)

SE BOSTE PRIDRUŽILI BRANJU SVETEGA PISMA

**od četrтка, 11. oktobra 2012, ob 18. uri do petka, 12. oktobra 2012, do 18. ure
zaključek s sveto mašo ob 18. uri**

Mini svetopisemski maraton 2012 v Logatcu

Svetopisemski maraton je neprekinjeno branje Svetega pisma. Letos bo pri sv. Jožefu v Ljubljani v tednu od 7. do 14. oktobra 2012 Svetopisemski maraton z naslovom *Ne boj se, samo veruj* potekal že peto leto. Pri branju Svetega pisma, ki dan in noč traja ves teden, se tam izmenja skoraj tisoč bralcev.

Letos smo se pobudi za neprekinjeno branje Svetega pisma pridružili tudi v Logatcu. Z neprekinjenim branjem Svetega pisma bomo sodelovali v mini svetopisemskem maratону, ki ga bomo pripravili v naši župniji. Sveto pismo bomo v cerkvi sv. Nikolaja brali neprekinjeno 24 ur. Začeli bomo v četrtek, 11. oktobra, ob 18. uri, končali pa v petek, 12. oktobra, s sveto mašo.

S sodelovanjem

v tej pobudi se želimo posvetiti Svetemu pismu, ki je temelj naše krščanske vere. Sveto pismo ni namenjeno le branju in raziskovanju učenih teologov, pač pa je kaŕipot v večnost vsem nam, ki se vsak dan znova skozi življenje prebijamo sicer vsak s svojimi, a vendar podobnimi težavami, usodami, vprašanji, napakami, obŕalovanji ... Sveto pismo je s svojimi zgodbami, modrostjo, poetiko, simboliko veliko več kot popis nekega zgodovinskega obdobja. Je knjiga, ki daje odgovore na življenjska vpraŕanja ljudem vseh časov in krajev, knjiga, ki uči, vodi, svetuje, navdihuje, tolaŕi in zdravi. In mogoče bolj kot kdajkoli prej Sveto pismo nagovarja sodobnega človeka, ki je v naglici in gonji za materialnimi dobrina-

mi, v obilju cenene zabave in medčloveŕke odtujenosti pozabil na duhovne vrednote ter izgubil stik s samim seboj in Bogom. Poslušanje, branje in poglobljanje v Boŕjo besedo, ŕe posebno v skupini, lahko pomaga odpraviti (pozdraviti) ta občutek odtujenosti, nas poveŕe z Bogom in ljudmi ter nam vlije novo vero, moč in upanje za življenje.

Vabljeni vsi – mladi, starejši, družine, verni in neverni. Sveto pismo lahko bere vsak, saj za »maratonsko« branje ni treba biti posebej pripravljen ali imeti posebna retorična znanja. Namen tega nenavadnega dejanja je spodbuditi redno, vsakodnevno branje Svetega pisma, ki bo preseglo okvire »maratonskega« tedna in vse bolj postajalo vir po-

zitivnega pogleda na svet. Zato bo na koncu pred vse »maratonce« postavljen izziv, da se priključijo pobudi Svetopisemske družbe Berem Besedo. Njen cilj je čim več ljudem pomagati, da stopijo na pot rednega branja Svetega pisma. Z Božjo besedo prinašamo v življenja ljudi upanje, spodbudo, ljubezen in moč za soočanje z življenjskimi težavami – vse to, kar nam v tem kriznem času najbolj primanjkuje. Božja beseda je še danes – in morda še posebej danes – »luč, ki sveti v temi« (Jn 1,5) in »svetilka našim nogam« (Ps 119,105).

PRIJAVE ZA BRANJE NA SVETOPISEM- SKEM MARATONU

Za branje Svetega pisma na mini svetopisemskem maratonu se lahko zapišete na list, ki je zadaj v cerkvi pri verskem tisku. Poleg imena in priimka pripišite uro, ob kateri bi želeli brati. Ne pozabite zapisati tudi svojih podatkov (telefon, e-naslov), da vas bomo lahko obvestili, kdaj boste na vrsti za branje.

Dragi prijatelji plesa!

Že veste, da se nam v Logatcu obetajo plesni četrtki?

V Jožefovi dvorani Doma Marije in
Marte bomo zopet zaplesali
v četrtek, 11. oktobra 2012.

Ker je dvorana še v »razvoju«, bomo plesali po papirnati zaščiti tal. A za plesa željne ni ovir! Poskrbeli bomo, da bodo naši plesni čevlji »do parketa« že dodobra uplesani.

Da ples ne bo kar tako, bo poskrbel plesni učitelj Zlatko Herceg.

Na voljo bo za vse, ki bi si želeli kakšne lepote popravke plesnih korakov ali pa za odgovor na vprašanje, kaj pa se na tole glasbo lahko pleše.

Za glasbo ne skrbite gospod župnik je priskrbel dobri stari jukebox, Zlatko pa bo zavrtel novejšo ritme.

Vstopnina za par je simboličnih 5 – nekaj za Zlatka, za vodo in za Dom.

Dragi prijatelji plesa, prebudimo v nas nekaj pozabljenega entuziazma, naj nas nepopolnosti ne zmotijo, veselimo se druženja in priložnosti za ples.

**Lepo povabljeni, da se nam
pridružite v četrtek,
11. oktobra 2012.
Plesali bomo od 20. do 22. ure.**

KOLEDAR

OKTOBER

2012

- 1. oktober** – srečanje skupine KARITAS in KATEHETOV.
- 2. oktober** – srečanje birmanskih voditeljev.
- 5. oktober** – obhajanje bolnikov; molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine.
6. oktober – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje
- 7. oktober – nedelja – ROŽNOVENSKA in OBLETNICA KRSTOV.** Sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice - oktoberska pobožnost; ob 19. uri srečanje I. zakonske skupine.
- 8. oktober** – ob 19. uri srečanje ŽPS.
- 9. oktober** – po maši kateheza za birmance in starše.
- 11. oktober** – ob 20. uri PLES v Jožefovi dvorani.
- 12. oktober** – molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine.
- 13. oktober** – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje.
- 14. oktober** – nedelja, 28. med letom; Sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice – oktoberska pobožnost; ob 19. uri srečanje II. zakonske skupine.
- 18. oktober** – predavanje za mladino in odrasle v Jožefovi dvorani na temo – MISIJONI.
- 19. oktober** – molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine.
- 20. oktober** – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje.
- 21. oktober – nedelja, 29. med letom - MISIJONSKA.** Sv. maša ob 8. in 10. uri. Ob 10. uri bo obletnica porok; ob 14. uri večernice – oktoberska pobožnost; ob 19. uri srečanje III. zakonske skupine.
- 22. oktober** – ob 20. uri priprava na sv.krst.
- 23. oktober** – ob 19. uri FILM v Jožefovi dvorani.
- 25. oktober** – ob 20. uri ZAČETEK KATEHEZ ZA MLADINO IN ODRASLE.
- 26. oktober** – molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine.
- 27. oktober** – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega, spoved.
- 28. oktober – nedelja, 30. med letom – KRSTNA;** sv.maša ob 8. in 10. uri. Ob 14. uri večernice – oktoberska pobožnost; ob 19. uri srečanje IV. zakonske skupine.
- 31. oktober** – dan formacije.